

Іван Кожедуб у небі над Берліном збив... два американські винищувачі

с. 10 >>

Як найбільший у Європі метеорит атакував Україну

с. 11 >>

ЦІКАВА Газета

на вихідні

8 червня 2018 року №23 (27) Ціна 4 грн

● НЕЙМОВІРНО

«Дар цілительства перейняла від бабусі...»

Мольфарка Магдалена МОЧІОВСЬКІ:

«Енергією, якою розганяю хмари, краще вилікувати 100 дітей»

Про неї всі дізналися під час телевізійного шоу «Битва екстрасенсів». І тепер чи не єдина україномовна цілителька і знахарка, яка родом із Закарпатської області, відома усій країні, а на прийом до неї — уже величезні черги. Тож сьогодні і ми пропонуємо вам познайомитися ближче із Магдаленою Мочіовською, котра продовжує давню традицію карпатських мольфарів, із якими пов'язана не лише культурно, а й генетично

проявили свої надлюдські здібності в цьому віці. Сила мольфара формується до 33 років. До цього часу не можна практикувати.

Кожен мольфар повинен мати свої інструменти. У мене — це ніж, щоб розганяти хмари, заговорений предмет, який служить оберегом, і громовий камінь. Останній видобувають зі скелі, в яку вдарила блискавка. Камінь заряджений 10 тисячами вольт. Стежку до тієї скелі мольфар дізнається після посвячення.

Лія ЛІС

Дар цілительства перейняла від бабусі. Я — мольфарка по жіночій лінії. Це передається тільки від бабусі до внучки, від діда — до внука. Моя донька мольфаркою не стане...

Відчула у собі здібності, коли мені виповнилося 13 літ. До цього віку формується

Сила мольфара формується до 33 років. До цього часу не можна практикувати.

аура людини. До 13 всі діти бачать духів. Ісус Христос і Будда вперше

Закінчення на с. 6 >>

● НА ПЕРШИХ РОЛЯХ

Найзнаменітша телеведуча України ще школяркою дописувала в районну газету.

Що рятує від зривів у прямому ефірі Аллу Мазур?

Як темношкіра Опра Вінфрі піднялася із пекла злиднів і стала найзнаменітшою телеведучою світу

Оксана КОВАЛЕНКО

Якось, ще за часів роботи на радіо «Луцьк», почула від колеги комплімент — нібито я схожа йому на Аллу Мазур. З тих пір при згадці про неї усміхаюся...

Аж ось отримую редакційне завдання до Дня журналіста — стаття про Вінфрі і Мазур, двох відомих телеведучих, американку та українку. Обидві красуні, професіонали й обидві вмють передавати співчуття і любов до людей через екран. Одна — експресивна і відкрита, друга — спокійна і стримана. Позаду у кожній — дуже різні дороги.

Через терни до зірок — таким був шлях Опри Вінфрі.

Закінчення на с. 3 >>

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

- автокранівників на автокран ЗІЛ — 133 ГЯ (з.п. 8500 грн);
  - електрозварників;
  - бетонярів;
  - монтажників;
  - арматурників.
- (вахтовий метод — 15 днів роботи, 15 днів відпочинку, офіційне працевлаштування).
Заробітна плата — від 8000 грн.
Тел.: (0332) 78-24-08, моб. 0996366015.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Дональд Трамп: наказую помилувати... себе

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

Фото ria.ru.

«Старайся, прокуроре, не старайся – а буде так, як я захочу...»

Президент США продовжує керувати наймогутнішою країною у світі через «Твіттер». Американці та й увесь світ прокидаються щоранку з неабияким інтересом: чим же потішить їх президент-шоумен цього разу? І, як правило, Дональд не підводить

Одне з останніх його повідомлень у «Твіттері» знову змусило Америку взятися за голову. Трамп написав: «У мене є абсолютне право на помилування самого себе». Річ у тім, що спеціальний прокурор Роберт

Мюллер розслідує питання про те, чи під час минулої передвиборчої кампанії члени команди нинішнього очільника Білого дому мали якісь контакти з Росією. От Трамп йому фактично і відповів: старайся, прокуроре, чи не старайся — все одно отримаєш... самопомилування.

У США політики не дуже хочуть лякати американців розмовами про диктаторські замашки свого президента, тому дипломатично називають їх «королівськими». І даремно. А раптом Трамп заявить, що має «абсолютне право» призначити себе королем?

Жінку шпиталізували після нападу зграї ворон

50-річний жительці Києва агресивні птахи пробрили голову

Це сталося у дворі будинку на вулиці Науки. Бідолашна не змогла відбитись — ворони дзобами пробрили їй череп. Сусіди викликали «швидку». Рани виявились такими великими, що медики вирішили відвезти потерпілу до лікарні. За словами місцевих жителів, десь у цьому місці ворони мають гніздо і, ймовірно, таким способом його охороняють.

На конкурсі «Міс Америка» більше не буде купальних костюмів

Цікаво, чи залишаться тоді глядачі...

«Ми більше не конкурс краси, тепер ми проводимо змагання, — заявила Гретхен Карлсон, колишня «Міс Америка», яка на початку цього року очолила раду конкурсу. — Більше не будемо оцінювати учасниць за зовнішністю». Замість виходу в купальниках будуть інтерв'ю з претендентками на титул, щоб оцінити їхні «внутрішні якості». «До нас надходило багато звернень від дівчат, які говорили: «Я б дуже хотіла брати участь у вашій програмі, але не хочу розгулювати по сцені підборах і в купальнику». Тепер вам не доведеться цього робити», — пояснила пані Карлсон.

Окупанти в Криму знущаються над батьками Джамали

Цькують і її двоюрідного брата, який проживає у Москві

Українська співачка Джамала (на фото) розповіла, що її мама й тато — досить довірливі люди, через що з ними стався неприємний випадок. «Якось батьки впустили до себе в дім гостей, не знаючи, що це журналісти. Ті просто попросилися зняти кімнату як пара, сказали, що подорожують Кримом. А самі записували на диктофон те, що говорилося в будинку, а потім видали дуже неприємний матеріал», — розповіла Джамала. Каже, що через цькування хотіла перевезти батьків до Києва, але вони відмовилися.

Також переможниця «Євробачення-2016» зазначила, що її рідних, які мешкають у Москві, переслідували російські журналісти. «Знайшли мого двоюрідного брата. Бігали за ним по парку, коли він гуляв з дитиною. Хотіли, щоб він підтвердив, що він такий самий «бандерівець», як і я. І в нього почалися після цього проблеми з роботою», — повідомила співачка.

Фото ukrainianpeople.us.

Фото dniprograd.org.

У Дніпрі встановлюють рекордний флагшток

Жовто-блакитний прапор майоритиме на висоті 72 метри над землею. А над рівнем річки ще вище — 120!

Флагшток (макет на фото) з'явиться на проспекті Яворницького. За словами радника голови Дніпропетровської області Юрія Голика, встановлення прапора є третім, але не останнім елементом регіональної патріотичної програми. Там уже створено Музей АТО та Алею Героїв.

Місце для прапора обрано не

випадково. Стяг встановлять на вершині першого історичного пагорба міста. Це фактично найвища точка Дніпра. До речі, проект зацікавив владу Краматорська та Маріуполя. Якщо схожий задум реалізують і в цих прифронтових містах, то гігантські жовто-блакитні стяги буде видно навіть з окупованих територій.

Режисер Кантер застрелився в бочці й зняв це на відео

Україна шокована самогубством одного з найталановитіших своїх митців

36-річний Леонід Кантер (на фото) — автор документальних фільмів про російсько-українське протистояння «Війна за свій рахунок», «Добровольці Божої чоти» та «МІФ». Остання його робота «МІФ» — про соліста паризької опери Василя Сліпака, який був добровольцем і загинув на Сході, викликала захоплення глядачів під час нещодавнього світового показу. Деякі кінотеатри вирішили показати стрічку повторно.

Леонід залишив кілька передсмертних листів та відеозвернення до рідних, а також зафіксував своє самогубство. Він наклав на себе руки в селі Обірки Чернігівської області, де проживав останнім часом. Як розповів начальник Бахмацького районного відділу поліції Юрій Жула, Леонід вистрелив у себе з автомата в залізній бочці, щоб не забруднити своєю кров'ю землю. «Він надзвичайно любив і цінував обійстя, на якому жив, і хотів, щоб людям ця земля залишилася чистою, щоб крові там не було», — зазначив Жула. У листах режисера йдеться, що він «свою місію виконав і йде далі, і що хоче, аби розпочате ним продовжували його однодумці та послідовники».

Алкоголю Леонід не вживав. Його друг — журналіст та волонтер Мирослав Гай — заявив, що рідні не планують публікувати ці відео.

Фото fakty.ua.

● СЛОВО — ЗБРОЯ!

Юрій БУТУСОВ,

журналіст, про те, чому вчора Верховна Рада віддала рекордних 315 голосів за створення Антикорупційного суду:

Як тільки Міжнародний валютний фонд відмовив Україні в новому кредиті, як за Антикорупційний суд проголосували навіть корупціонери!

Навіщо вони видають нам у рік один кредит зразу на 2—3 мільярди доларів? Це ж ідіотизм. Нам треба кожен тиждень по 50 мільйонів, 52 кредити на рік, а не зразу кілька мільярдів. І щотижня під кожен кредит — свої вимоги. Сьогодні — Антикорупційний суд, через тиждень — ринок землі, ще через тиждень — закон про вибори... За мільярд доларів багато корисних законів можна було б протиснути!

● НА ПЕРШИХ РОЛЯХ

Фото Lifehack - RedRockHorses.com.

Опра Вінфрі: «Ви зможете досягнути будь-якої мети, якщо лиш захочете потрудитися».

Що рятує від зривів у прямому ефірі Аллу Мазур?

Як темношкіра Опра Вінфрі піднялася із пекла злиднів і стала найзнаменитішою телеведучою світу

Закінчення. Початок на с. 1

Оксана КОВАЛЕНКО

Журналістці Аллі Мазур — 52 роки, вона має десятилітнього сина. Народилася у сім'ї медиків у маленькому селі на Хмельниччині. Ще у школі дописувала у районну газету. Відмінно навчалася, здобула золоту медаль. І тепер часто називає себе перфекціоністкою, тобто людиною, яка домагається досконалості. Вона самостійно вступила до столичного вишу на факультет журналістики; згадує, як зі 100 абітурієнтів тільки двоє (вона у тому числі) отримали п'ятірки за твір. Мазур працювала довгий час на радіо, потім перейшла на державне телебачення, УТ1. Уже з 1996 року Аллу запрошують на приватний канал «1+1» у службу новин, нині вона формує і веде щотижневу підсумкову програму про головні події країни «ТСН-Тиждень». Веде так, що відчуваєш: вона вболіває за те, що відбувається у житті простих українців. За це отримала дуже багато нагород, але найголовніша для неї — можливість працювати на телебаченні.

Телеведуча Опра Вінфрі має 64 роки і майже 3 млрд доларів. Вона звалася спочатку Орпою. Це ім'я — на честь героїні легенди — з часом трансформували на зручніше — Опра. Дитинство у неї, якщо оцінити збоку, було жахливе: батьки розлучені, бабуся, яка виховувала її перші шість років, лупцювала лозиною за погані вчинки, у 9-літньому віці її згвалтував двоюрідний брат, у 14 — народила дитинку, яка померла. Мама віддала її в інтернат для важких підлітків, а потім відправила до батька. Він поставився до неї суворо, але водночас надихнув на навчання. Отож Опра, яка змалку славилася тим, що артистично переказувала історії з Біблії, змогла вирізнитися з-поміж ровесників красномовством. Врешті Вінфрі опинилася на телебаченні, з ведучої на локальному каналі (перша чорношкіра жінка-репортерка!) вона перетворилася на творця авторської передачі «Шоу Опри Вінфрі», завдяки

якій вона — мільярдерка і перша шоу-вумен, котра веде одну з 50 найліпших передач усієї Америки. Це шоу дивилися люди 146 країн упродовж 25 років! А Вінфрі встигала ще й зніматися у кіно.

Виплеканий проект Алли Мазур — «ТСН-Тиждень». Журналістка називає свою передачу «вагомим інструментом впливу». «Вчитель, психолог, журналіст — вони всі можуть визначити ставлення людей до свого життя. І підштовхнути до змін», — переконана

— Не дозволяйте іншим писати сценарій вашого життя, — закликає Алла Мазур.

вона. Згадує, як завдяки розслідуванню вдалося витягти з тюрми невинно засудженого, як підняли на державний рівень проблему бурштину і запровадили проект «молоко — в школи». Найбільше гнітить пані Аллу війна: «Я ніколи не могла уявити, що в XXI столітті ми можемо зіткнутися з такою безмежною жорстокістю, що солдати із сусідньої країни прийдуть в Україну, майже як на сафарі: пополювати, пристрілятися. Коли розповідаєш про це — закипає мозок. Від зривів у прямому ефірі мене рятує одна важлива професійна якість — «відкладена реакція». Я знаю, що на час програми мушу тримати емоції під контролем».

«Найліпше, що можна зробити, — дати людині відчути її власну значимість». На цій ідеї побудувала своє телешоу американська журналістка.

Алла Мазур: «Людей, які народилися у сільській місцевості, закликаю пишати своїм походженням».

З 1986 року по 2011-й у студії навпроти Опри Вінфрі сиділо безліч звичайних людей зі своїми історіями, трагедіями, рецептами щастя. Приходили на ефір і знаменитості: Барак Обама, Майкл Джексон, Майк Тайсон, Уїтні Х'юстон. Вона — блискучий інтерв'юер: саме їй на шоу знайшли велосипедист Ленс Армстронг зізнався, що вживає допінг. Згодом Вінфрі стала справжнім медіамагнатом: створила ще й власні радіо-і телеканал, заснувала журнал та кіностудію.

Сотні мільйонів Опра Вінфрі віддає на благодійність. Понад 400 млн доларів витратила на навчання чорношкірих дітей. У Південній Африці працює школа для дівчаток із бідних сімей. Освіченість має допомогти протистояти СНІДу та виборсатися з бідності.

Саме Опра колись зрозуміла, що не варто боятися власти: «Знизу світ бачиться інакше». «Не дозволяйте іншим писати сценарій вашого життя», — закликає Алла Мазур. **Американську та українську журналісток глядачі так люблять за те, що вони надають перевагу не «вершкам», а таланту побачити світ знизу.**

● ВАЖЛИВІ СЛОВА

«Подивіться на себе в дзеркало»

Святослав Вакарчук дорікнув українському суспільству

Фото Youtube.com.

«Ти не можеш зробити світ праведним, не будучи сам праведним».

Лідер культового рок-гурту «Океан Ельзи» радить співвітчизникам не перекидати всю провину на політиків, а поглянути на себе. Про це він заявив в інтерв'ю журналу «Elle»

«Участь у політиці, у виборах — це тільки один із варіантів змінити державу. Це ж не президент і не імператор зробили, наприклад, японців японцями. Це японці зробили Японію такою, якою вона є.

Потрібно чесно подивитися на себе в дзеркало

«Це ж не президент і не імператор зробили, наприклад, японців японцями. Це японці зробили Японію такою, якою вона є.»

і визнати, що головна проблема не в конкретних політиках, а в самому суспільстві», — сказав він.

ПРОПОНУЄМО НАЙЦІКАВІШІ ЦИТАТИ З ІНТЕРВ'Ю

ЛІДЕРИ І ЗМІНИ

«Так, повинні з'явитися лідери, особистий приклад яких стане сигналом початку змін. Але і суспільство має бути готовим змінюватися. І створювати запит на таких лідерів. І тільки одночасність цих процесів може дати результат».

ПРО МОРАЛЬ

«Ти не можеш зробити світ праведним, не будучи сам праведним».

СИТУАЦІЯ В КРАЇНІ

«Я розбирав особливості сьогоденної ситуації в Україні, чому вона така складна і чому не може бути якогось конкретного готового шляху, іноземного досвіду, який ми могли б взяти і просто перенести на себе. У нас багато особливостей, багато деталей, які обов'язково потрібно врахувати».

ПРО США

«Більшість людей, з якими я говорив про Америку, навіть не допускають думки, що можна поїхати вчитися в Стенфорд просто тому, що це найкраще для тебе проведення часу, краще перезавантаження, можливість дізнатися щось нове — це важливо. Так, в Америці я займався пошуком себе і вчився, пізнавав нове».

Люди думають: «Ага, він поїхав вчитися політології та соціології, значить, все це не просто так».

ДО РЕЧІ

Святослав Вакарчук навчався у Стенфордському університеті у США за спеціальною «Програмою підготовки нових українських лідерів». Вивчав дієві судові системи, питання боротьби з корупцією.

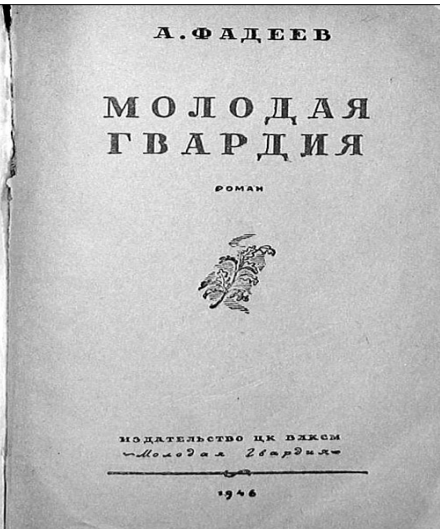
● НЕВІДОМІ СТОРІНКИ НАШОЇ ІСТОРІЇ

Олег Кошовий із матір'ю.

А ви читали «Молоду гвардію»?

Любов, цукерки і прикрий збіг прізвищ

Що зруйнувало великий міф «великої» історії про «Молоду гвардію» та Олега Кошового?

П'ять літ тому вулицю Олега Кошового в Луцьку перейменували на Балківську. Через два роки дитячий табір відпочинку поблизу обласного центру, названий на честь цього ж діяча, перетворюється на «Світанок». І це перейменування тільки в одному регіоні, за тисячу кілометрів від місця, де насправді жив Олег Кошовий. Чим прославився або чого ж насправді не робив 16-річний підліток, щоб так голосно увійти в історію і потім раптово з неї зникнути?

Інна ПІЛЮК

ВІД СОРОКА КНИГ — ДО НЕВІДОМОСТІ

Моє міні-опитування шістьох підлітків «Хто такий Олег Кошовий?» стало цілком провальним. Тільки одна любителька кулінарних телепередач влучила хоч і не в «десятьку», але принаймні не зовсім пальцем у небо: таке ж ім'я має фіналіст популярних тепер кухонних реаліті-шоу. Ну нехай і так, справді, був і там такий хлопець. Але той Олег, на історії про якого вирости цілі покоління повоєнного часу і на котрого ледь не всі добросовісні комсомольці мали б рівнятися, став відомим через абсолютно інші досягнення. Йдеться про очільника підпільної організації «Молода гвардія», що в роки війни діяла на Донеччині й учасників якої згодом жорстоко стратили фашисти: підлітків після катувань скинули в шурф непрацюючої шахти.

Історія Олега Кошового з часом настільки обросла легендами й міфами, що тепер достеменно важко розпізнати, що в ній є правдою. Про нього написали понад сорок книг, а про газетні статті годі й говорити! Незаперечним залишився хіба той факт, що хлопець такий справді був. У червні цього року йому б виповнилося 88 літ. Жив він спочатку на Полтавщині, потім родина переїхала

на Київщину, а пізніше — у місто Краснодон Луганської області. За свідченнями однокурсників, Олег добре вчився, редагував шкільну стінгазету, непогано співав і танцював, любив футбол і волейбол, вправно плавав, тому навіть встиг попрацювати рятувальником, а ще влучно стріляв. З наступом німецьких військ у 1942 році сім'я намагалася виїхати, але не вдалося, тож мусли виживати в місті. І, як уміли, відвойовувати його.

«МОЛОДОГВАРДІЙЦІ» ЗАГИНУЛИ ЧЕРЕЗ... ЦУКЕРКИ Й ЦИГАРКИ

І тут починається історія, достовірність якої стала предметом дискусій на десятиліття. Ідеться про нібито очолювану 16-річним Олегом Кошовим підпільну організацію «Молода гвардія», яка діяла в окупованому гітлерівцями Краснодоні й на рахунок якої незліченна кількість подвигів. Зараз можна стверджувати, що найбільша невідповідність описаних у літературі та реальних подій виявилася відразу ж, хоч трагічно-патріотична легенда успішно жила у свідомості мільйонів людей багатьох років.

Звісно, ніхто не сумнівається в існуванні «Молодої гвардії». Справді, організація була, як уміла і могла, боролася за своє місто. А як уміла? Там не було ані фахових військово-

Варіації пам'ятників Олегу Кошовому були чи не в кожному місті Радянського Союзу.

вих, ані стратегів... По суті, серед її учасників фактично діти, адже 16-18-річних підлітків дорослими не назвеш. Тому їх боротьба звелася до разового розклеювання в Краснодоні кількох сотень листівок із закликом чинити спротив окупантам. А ще підпільники якось підпалили будівлю Біржі, де зберігали документи тих, кого збиралися вивести до Німеччини на примусові роботи. Вони писали на парканах «Смерть окупантам!», але ніколи не воювали зі зброєю в руках. Тому швидко ж жорстоко розправа фашистів зі школярами, що підтверджена документально, не відповідала навіть сотій долі їхньої ймовірної провини перед загарбниками.

А «спалилася» організація через дрібниці. Напередодні Різдва колона німецьких вантажівок везла подарунки для солдатів вермахту. В дорозі одна машина поламалася. Поки привезли ремонтників, хлопцям удалося поцупити звідти кілька ящиків, у яких були солодощі й ци-

гарки. Вони їх продавали на місцевому ринку. Там їх німці заарештували, після чого жорстоко познущалися і в лютому 1943 року стратили.

ЗРАДНИК І ПИСЬМЕННИК ВІЯВИЛИСЯ ОДНОФАМІЛЬЦЯМИ

Документально підтверджено, що одним зі зрадників був краснодонський житель Гурій Фадєєв. Власне, тепер для істориків його ім'я не становить великої цінності, адже терміни розслідування загибелі десятків підлітків давно минули. Але воно стало одним із ключів до розгадки іншої великої недостовірності, яка на десятиліття поглинула й захопила кілька поколінь громадян тоді ще Радянського Союзу. І вигаданий, і реальний героїзм «молодогвардійців»

90 відсотків інформації для свого роману Олександр Фадєєв узяв з уст мами та бабусі Олега, для яких їхній син і внук був найкращим у світі, і нічого дивного в цих твердженнях згорьованих жінок насправді немає...

став відомим і розтиражованим завдяки письменникові з...аналогічним прізвищем — Олександр Фадєєву. Звісно, автор майбутньої агітаційної «бомби» не міг допустити, щоб у його книжці був такий збіг. Тому в романі є абсолютна невідповідність прізвищ реальних очільників підпілля та його ворогів, і як наслідок — чи не цілковито перекручені факти. Головний із

них — 16-річний Олег Кошовий ніколи не був очільником «Молодої гвардії». Учасником — так, але не більше. Натомість імена справжніх її керівників Івана Туркенича та Віктора Третьякевича — у романі чомусь взагалі не потрапили.

Однак на фоні подальшого спотворення фактів плутанина з прізвищами — право автора на творчий домисел. Щоб надати й так очевидному для звичайних підлітків героїзму більшої вагомості, Фадєєв вигадував для них незліченну кількість подвигів. Так з'явилися фантазії про те, як молодогвардійці збивали літаки, підбивали танки, пускали під укіс ешелони... Історики ж практично відразу після війни довели, що жодної партійної організації, яка могла б керувати такою масштабною роботою, у Краснодоні під час окупації не було. Комуністи чкурнули з міста перед самим наступом німців і опинилися аж в Орджонікідзе (нині це місто Покров Дніпропетровської області), а перший секретар обкому — у Баку. Керувати підпіллям на відстані без інтернету й телефону було неможливо.

Щодо активної допомоги рідних Олега Кошового «гвардійцям», показаної в романі, то, на жаль, реальність теж була зовсім іншою. За офіційними документами, у їхньому будинку постійно квартирували німецькі офіцери, від яких мама Олега отримувала допомогу, а його дядько взагалі співпрацював з окупаційною владою.

ВІД ЛЮБОВІ ДО ФАНТАЗІЇ — ОДИН КРОК?

Але згодом відомим став факт, що пролив світло на народження міфу про незламного підпільника Кошового. 90 відсотків інформації для свого роману Олександр Фадєєв узяв з уст мами та бабусі Олега, для яких їхній син і внук був найкращим у світі, і нічого дивного в цих твердженнях згорьованих жінок насправді немає... Письменник прожив у них майже два місяці й зовсім не цікавився іншими свідками тієї жахливої події. До того ж із матір'ю Олега мав не просто щирі й суто дружні стосунки. Олена Кошова описує Фадєєва у своїх спогадах такими теплими й ніжними словами, якими навряд чи могла звертатися лише до автора книжки про сина: «Високий, стрункий, з допитливими сірими очима, що випромінювали багато світла. Дуже добра, нескінченно чарівна людина, він залишив незабутнє враження шляхетності, мужності, щедристі...» Отак із кохання й горя й народилася велика фантазія про патріотизм і боротьбу, котра успішно жила десятки років і для багатьох людей справжня й досі.

Після війни Олена Кошова працювала завідувачкою дитячого садка. Влада виділила велику трикімнатну квартиру в центрі Краснодона. А в їхньому колишньому будинку зробили музей «Молодої гвардії». Роль батьків інших молодогвардійців у суспільному житті краю була значно скромнішою. Усім роздати по трикімнатній квартирі влада не змогла, тож вони доживали віку там, де народилися...

● СВІТОВЕ ІМ'Я

«Немає бога, крім Аллаха, і Мухаммад — пророк його»

Ці слова звучать уже майже півтори тисячі років. Подарував їх світові той, кого називають свідком, попереджувачем, слугою Бога. Ми ж знаємо його під ім'ям Мухаммад

Фото altyn-orda.kz.

Проповіді Вчителя збирали величезні натовпи.

Олександр ДУРМАНЕНКО

Майбутній творець ісламу народився 570 року в Мецці. Його батько був купцем і помер невдовзі після народження сина. Хлопця за звичаєм віддали до годувальниці-бедуїнки, в якій він прожив майже 5 літ. Через рік помирає мати Мухаммада, і його виховує спочатку дід, а згодом — дядько Абу Таліб. Родина живе бідно, тож хлопець змалку привчається до важкої праці. Вже з 15-літнього віку Мухаммад починає самостійне життя — наймається пастухом та споряджає каравани. Доводиться йому брати участь і в сутичках із ворожими племенами.

Про важке становище молодого чоловіка свідчить відмова Абу Таліба видати за нього заміж свою доньку. На докір Мухаммада він лише відповів: «Благородний гідний благородного». Юнак не полишає спроб влаштувати своє життя, і в 595 році це йому вдається. За порадою дядька він починає організовувати та супроводжувати каравани у Сирію, згодом знайомиться із багатю вдовою Хадіджою — 40-літньою енергійною жінкою, яка вже двічі була у шлюбі. За роботу хлопець отримує не дуже велику платню — 4 молодих верблюдів. Але найголовніше, що вдова у нього закохується, і вони одружуються. Мухаммад переїжджає в дім дружини та починає торгувати шкурами. Фінансові справи йдуть так успішно, що він бере на виховання дядькового сина, коли Абу Таліб збанкрутував.

До 40 літ життя Мухаммада було як в усіх — торгівля та побутові проблеми. За звичаями свого племені він щороку проводив місяць у печері. Під час одного з таких усамітнень 610 року у місяць Рамадан Мухаммаду було видіння: кризь сон він відчув, як

Його будинок стає першою мечеттю, в якій формулюються основи віровчення: сповідання єдиного божства та пророчої місії Мухаммада, щоденна п'ятикратна молитва (намаз), піст (ураза), податок на користь бідних (закят) та паломництво до Мекки (хадж).

до нього хтось наблизився. Це був архангел Джабраїл (Гавриїл), який громовим голосом наказав щось читати. Після відмови він із неймовірною силою стиснув Мухаммада і повторив наказ. Коли вже не міг терпіти біль, пророку були продиктовані перші слова Корану, які назавжди залишилися в його серці. Через декілька ночей архангел повернувся і наказав просинатися й проповідувати. Друге видіння переконало Мухаммада, що він посланець Божий і має особливу місію.

З того часу він почав проповідувати іслам (з арабської — покора). Мухаммад розповідав про всемогутність Бога, наближення кінця світу та спасіння тих, хто повірить в Аллаха і почне праведне життя. Цих людей він назвав мусульманами, тобто «тими, хто віддав себе». Згадувалися в проповідях і біблійні постаті: Ібраїм (Авраам), Нух (Ной), Муса (Мойсей), Іса (Ісус), Маріам (Марія) тощо. Свою ж роль Мухаммад ніколи не перебільшував: він лише останній

пророк — звичайна людина, через яку Аллах відкрив істину.

Нове віровчення було простим та зрозумілим, однак спочатку успіхи його були дуже скромними. Першими Мухаммада підтримали члени родини: дружина, двоюрідний брат і дядько. Згодом мусульман стало близько 30, і вони почали збиратися у спеціальному домі. За деякий час Мухаммад наважується на публічну проповідь. Він проголошує містянам основні положення нової релігії, але його не бажать слухати. Все змінюється за декілька років: спочатку нейтральне ставлення до послідовників ісламу переходить у відверту ворожнечу. Їх починають переслідувати, і Мухаммад під загрозою смерті вирішує покинути рідне місто. До того ж у 619 році помирають його дружина та дядько — двоє людей, які найбільше його підтримували. Місцем переселення обирає оазу Ясриб, оскільки значна частина її жителів прийняла іслам та запрошувала до себе духовного наставника. З великими пригодами інкогніто Мухаммаду вдається дістатися до оазу, яка стане його другою домівкою. Так відбулася хіджра (з арабської — переселення) — подія, від якої згодом візьме початок мусульманське літочислення. У Ясрибі пророк проявив себе як хороший політик — об'єднав племена в єдину общину, яка спільно бореться проти зовнішніх ворогів. Влада пророка посилюється — цьому сприяє ряд успішних військових завоювань сусідніх поселень. Після однієї з особливо вдаливих сутичок із мекканцями авторитет Мухаммада так зростає, що саме його місцеперебування вважається священним. Ясриб отримує назву Мадінат ан Набі, або Медіна — місто Пророка. Його будинок стає першою мечеттю, в якій формулюються основи віровчення: сповідання єдиного божства та пророчої місії Мухаммада, щоденна п'ятикратна молитва (намаз), піст (ураза), податок на користь бідних (закят) та паломництво до Мекки (хадж). Свою могутність Мухаммад спрямовує на подальші за-

воювання — він розширює владу над іудейськими племенами та продовжує активно проповідувати іслам.

Залишається ще одна справа — завоювання Мекки. Довго триває боротьба, але зрештою медінці перемагають. У 630 році у супроводі 10-тисячного війська Мухаммад підходить до воріт міста, сил для супротиву більше немає — і Мекка здається. Визнається верховна влада пророка, військо присягає йому на вірність, а більшість містян добровільно приймає іслам. Мухаммад 7 разів об'їжджає Каабу та наказує знищити ідолів. А після цього урочисто підтверджує священний статус міста.

Падіння Мекки наче свідчило: пророк виконав свою місію на землі. Після цього Мухаммад здобуває останню у своєму житті перемогу. Його війська долають збройний опір могутнього союзу бедуїнських племен і захоплюють 6 тисяч жінок та дітей (яких згодом відпустили), коштовності, 24 тисячі верблюдів і безліч дрібної худоби. Однак найважливішим є те, що переможений вождь приймає іслам.

Після цього Мухаммад повертається в Медіну. Цей період називають «роком посольств», адже племена з усієї Аравії самі приходять до нового повелителя, щоб присягнути на вірність йому та Аллаху. За рік до смерті пророк здійснює прощальне паломництво і проголошує проповідь, у якій наче підсумовує все, чого досяг. У його словах — пересторога проти нововведень, адже вони є хибними. А все, що хибне, веде у вогонь! Мабуть, передчував пророк, що невдовзі після його смерті розпочнеться боротьба за владу. І єдина причина цього крилася в тому, що хоч у нього й було багато дружин, жодна з них не подарувала Мухаммаду сина.

За кілька місяців після повернення додому пророк відчув напади лихоманки. Подолати хворобу йому так і не вдалося, і в червні (за деякими даними — 8 числа) 632 року він помирає. Уся Медіна в жалобі — люди відмовляються повірити у смерть свого вождя. Тоді перед ними з'являється один із найближчих його послідовників Абу Бакр зі словами: «Хай знають ті з вас, хто поклонявся Мухаммаду, що Мухаммад помер. І хай ті з вас, хто поклоняється Аллаху, пам'ятають, що Аллах живий і ніколи не помре». ■

● КОМУ ЖИТТЯ ВДАЛОСЯ...

Статки Ахметова за останній рік зросли на 1,3 мільярда

Рейтинг українського олігарха злетів на 150 позицій

Петро МАКАРУК

Агентство «Bloomberg» оголосило список світових багатіїв, серед яких — єдиний українець. За підсумками 2017 року Ринат Ахметов посідав 393-тє місце з капіталом у 4,98 мільярда доларів. До цього, у вересні 2017-го, він займав 439-ту позицію. Згідно з оновленим рейтингом, за минулий рік капітал донецького

бізнесмена виріс на 1,3 мільярда, і на сьогодні його статки оцінюються в 6,01 мільярда — це 282-ге

місце у списку 500 найбагатших осіб планети.

Очолює рейтинг найбагатших

За підсумками 2017 року Ринат Ахметов посів 393-тє місце з капіталом у 4,98 мільярда доларів. До цього, у вересні 2017-го, він займав 439-ту позицію.

глава Amazon Джеф Безос — нині його капітал — 138 мільярдів доларів, бо з грудня минулого року

збільшився майже на 39 мільярдів.

На другій позиції — Білл Гейтс із 93,8 мільярдами (статки збільшилися на 2 мільярди). Третє місце в інвестбанкіра і філантропа Уоррена Баффета (він зібрав майже на 3 мільярди і має нині 82,5 мільярда доларів).

Засновник «Фейсбуку» Марк Цукерберг — на четвертому місці в оновленому рейтингу журналу. Його майно оцінюється в 78,7 мільярда, тоді як минулого року — 72,8 мільярда. Замикає п'ятірку багатіїв французький бізнесмен і найбагатша людина Європи Бернар Арно зі своїми 77,7 мільярдів доларів.

● НЕЙМОВІРНО

«Щоб поновити сили, мушу зануритися в гірську річку, побути наодинці з природою-матінкою».

фото magdalena.net.ua.

Мольфарка Магдалена МОЧІОВСЬКІ: «Енергією, якою розганяю хмари, краще вилікувати 100 дітей»

Закінчення. Початок на с. 1

Лія ЛІС

Припиненням дощу не захоплююся. Бо енергією, якою розганяю хмари, краще вилікувати 100 дітей... Тому роблю це, коли є потреба. Коли дощ або гроза з градом загрожує врожаю чи коли сильна посуха. Це не гра. Он під час зйомок «Битви екстрасенсів» довелося це робити. Тоді почалася буря. Члени знімальної групи переживали, що встановлене телевізійне обладнання намокне. Хмари я розігнала...

Серед учасників «Битви екстрасенсів» — багато відьом. Була вражена, коли побачила, наскільки це популярно — називатися відьмою. У кінці передачі показали, як одна учасниця шоу — відьма — заходить до церкви з дітьми і ставить свічку за здоров'я. У Карпатах казали, якщо вона заходила до церкви, та згоряла... На відьомство шалений попит. Люди записуються за 4–5 місяців заздалегідь.

Не беруся лікувати кармічні хвороби, коли розплачуються за гріхи, які вчинили у попередньому житті, — вбили кого чи згвалтували. За день кодую двох-трьох людей від алкоголю, ігрової залежності, наркотиків. Кодування відбувається на рівні гіпнозу. Мольфарам заборонено грати в азартні ігри, робити ставки в букмекерських конторах, наводити порчу.

“**Заздрість відбирає у людини розум і серце.**”

Мене не беруть уроки. Щодня приймаю по 50–100 чоловік. Для очищення обливаюсь сумішшю вод, використовую заговори. Щоб поновити сили, мушу зануритися в гірську річку. Ходжу купатися навіть узимку.

Якщо можу зняти порчу, то, звичайно, знаю, як її навести. Буває, людина, яка це зробила, померла. У таких випадках є замовляння, що відправляє порчу туди, де нога людини не ступає, де птахи не літають,

звірі не ходять... У народі кажуть: «Мене вкляли». По-науковому це називається «перебили чакри, які відповідають за здоров'я». Той, хто врікає, одним поглядом сильно сконцентрує свою енергетику на іншому. Цього ніколи не вчинить особа з блакитними очима, її аура слабша, її врікають. Інколи вкрати можуть мимоволі, від захоплення: «Ой, яка ти гарненька!» Зробити це може близько 20% населення Землі.

Хворію, як хворіють і мої рідні та близькі. Не можу бачити свого майбутнього. Що таке заглянути у чуже? Це «влізти» в біополе людини і скачати звітні інформацію. Для цього і потрібен інструмент — карти чи камінь, щоб подивитися минуле, теперішнє і майбутнє. У свою ауру я увійти не можу, бо в ній «сиджу». Аура моїх рідних також закрита, бо вони щодня зі мною. Єдине, що знаю, — це точну дату своєї смерті. Так само, як і Ванга знала. Усі мої сім поколінь дідусів і бабусь з лівого боку, біля пуповини, мали знак — листя конюшини, або мальтійський хрест. І я маю рідиму пляму-конюшину.

Я тричі була при смерті. У три роки мене на великій швид-

кості збила машина. Я впала у прірву. Встала — на мені подряпинки не було. Але вікно авто було розбите. Це я добре пам'ятаю. Потім впала з високої черешні. Коли мені було 26 років, мене вхопив вир. Але бабця казала: якщо він мене вхопить, щоб я не пручалась, а зробила вдих — і мене викине. Мій двоюрідний брат витягнув мене з води, але сам через три роки втопився. Пожертвував собою заради мене, забрав мою долю на себе.

Коли людина народжується, на небесах запалюється свічка. Так говорила моя бабця. Це в утробі матері закладається програма, на що людина буде хворіти. Це називається доля. Єдине, чого не можна поміняти, — моменту смерті. Кажуть: «Пороблено на смерть». Але це можна «зняти» і поставити все на свої місця. Людина, яка має втопитися, не повіситься.

Духів викликала двічі. Більше не буду. Небезпечно для навколишніх. Це можуть робити монахи, що ведуть аскетичне життя. Не розумію, коли священники займаються екзорцизмом під час літургії. Вигнаний злий дух може вселитися в іншу людину.

Для мене всі однакові — інвалід, хвора дитина, президент, мільйонер.

Я поганого нікому не робила. Є ефект бумеранга: якщо хтось комусь зробив зло, воно до нього й повернеться. У моєму випадку мені, звичайно, за дар треба платити. Тож плачу тим, що мене постійно немає вдома. Тим, що не маю часу на кіно, театр. Живу для інших.

Гнів не тримаю в собі довго. На чоловіка не можу сердитися більше години. Гнів перетворюється на хвороби. Як дуже погано, краще поплакати.

Людська душа — неповторне творіння Боже. У кожній від семи до 13 життів. Після того вона відходить у рай або пекло. Не можна плакати в момент смерті людини і коли відспівують. Краще лити сльози після похорону, щоб душа спокійно відійшла.

Уживані речі треба добре випрати й покропити свяченою водою. Вони могли належати покійному. Через одяг можна перейняти його проблеми й хвороби. На речах через піт відкладається енергія попередніх власників.

Не приймаю пацієнтів під час Великого посту й у Петрівку, у релігійні свята. Це час для духовного очищення. Маю духовного наставника. Чотири рази на рік ходжу до сповіді. Якщо не можете сповідатися часто, то робіть це хоча б перед Різдом і Великоднем.

Ревнощі у народі називають зеленою змією. А я іменую заздрістю. Вона відбирає у людини розум і серце.

Кохання — це вміння терпіти одне одного протягом життя. Не розумію жінок, які йдуть заміж за п'яницю й надіються, що він зміниться. Ніхто не поміняється. Людину треба або прийняти такою, якою вона є, або відпустити. Любити треба за душу. Поміляються ті, хто любить за тіло, бо воно старіє. Тому чоловіки розлучаються і міняють жінок на молодших. Щоб сім'я була міцна, треба любити й поважати батьків коханих. Не буде щастя в родині, де невістка ненавидить свекруху, а зять — тещу.

Чорна магія набирає обертів. Мало кому відомо, що в Арабських Еміратах уже народився антихрист, йому 29 років. У нього є своя армія. Армагеддон готується. Але це буде не завтра...

За матеріалами сайтів magdalena.net.ua, wz.lviv.ua i gazeta.ua.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Бо такі...

Тому що немає між ними «єдиномислія і братолюбія»

Мирослав ДОЧИНЕЦЬ, журналіст, письменник, лауреат Шевченківської премії (2014), директор мукачівського видавництва «Карпатська вежа», оповідання з книги «Збирання попилинок»

ною розшифровкою — чому.

А тому, що: нерозумний не любить розумного, неосвічений — освіченого, бідний — багатого, некультурний — культур-

“**А всі разом не люблять свого сусіда і свого президента... тому що такі, тому що українці.**”

ного, невихований — вихованого, безталанний — успішного, злий — доброго, безбожний — віруючого, православний МП — православно-го КП і греко-католика, совок — європейця, регіонал — націоналіста, україномовний — русскоязыкого, кремлебот — порохобота, вата не любить вишиванку, а всі разом не люблять свого сусіда і свого президента... тому що такі, тому що українці.

Тому що немає між ними «єдиномислія і братолюбія». Цю формулу вивів інший, глибокомудрий чоловік, якого — чи не єдиного — люблять усі українці.

P.S.

А всім нам вкупі на землі Єдиномислія подай І братолюбія пошли.

(Тарас Шевченко, «Молитва»).

● ПРЯМА МОВА

Тарас ЧОРНОВІЛ, політичний експерт, про те, чому опозиція не зможе виставити єдиного кандидата проти Порошенка:

Сьогодні Юлія Володимирівна зустрілася в польській столиці зі ще одним «світочем сучасності» Міхеїлом Саакашвілі. І говорили вони не про те, «як свергнуть владу зажавшихся бариг», а про те, як разом «дружити» проти Анатолія Гриценка, який сьогодні становить загрозу рейтингам Тимошенко. А я чомусь думав, що в них вистачить терпіння десь до осені... Однак дуже вже сильна сверблячка до влади... Починається війна всіх проти всіх.

● ПОРАДИ ВЕЛИКИХ

Foto dreamstime.com.

«Пам'ять подібна до м'язів – її потрібно тренувати».

«Дорогий онуче, вчи напам'ять...»

Саме таку настанову дає молодому поколінню італійський письменник, філософ, лінгвіст, літературний критик **Умберто Еко**. Шанувальники літератури, напевне, пригадають відомі його романи «Ім'я троянди», «Маятник Фуко», «Острів напередодні», «Празький цвинтар» та інші. Як науковець він є найбільш відомим спеціалістом нашого часу з історії середньовічної Європи. Його називають сучасним втіленням ідеалу італійського Відродження. Тож прислухатися до мудрих порад «універсальної людини» варто всім нам

Оксана КРАВЧЕНКО

МОЗОК ТЕЖ ПОТРІБНО ТРЕНУВАТИ

Умберто Еко прожив 84 роки, зберігаючи ясний розум і працездатність. Його земний шлях завершився позаторік. На схилі літ письменник і люблячий дідусь написав листа своєму онукові.

«...Я хочу дати тільки одну пораду, яка може стати у пригоді тобі на практиці зараз, коли ти користуєшся своїм планшетом. Не вимагаю не займатися цим зі страху здатися дурним дідусям. Я ж і сам ним користуюся. Хіба що можу порадити тобі не затримувати увагу на сотнях порнографічних сайтів. Ліпше дивись на дівчаток у школі або на ігрових майданчиках, тому що вони кращі за персонажів на екрані й колись подарують тобі більшу радість, ніж дівчата online. Вір мені, тому що у мене більше досвіду (якби я тільки спостерігав за сексуальними іграми у комп'ютері, твій батько ніколи б не народився, та й тебе б не було).

Я хотів з тобою поговорити про хворобу, яка вразила твоє і попереднє покоління. Я веду мову про втрату пам'яті. Вона подібна до м'язів — її потрібно тренувати.

Це правда, якщо ти забажаєш дізнатися, хто такий Карл Великий або де розташоване місто Куала-Лумпур, то зможеш натиснути на кнопку і миттю прочитаєш про все з інтернету. Роби це, коли тобі треба, але,

отримавши інформацію, намагайся запам'ятати її зміст, щоб не шукати повторно, коли ці знання знадобляться, наприклад, у школі.

Для порівняння можна навести такий приклад: дізнавшись, що з однієї вулиці до іншої можна дістатися автобусом або метро,

«**Інтернет підходить не тільки для того, щоб базікати з друзями, але й для вивчення світової історії.**

людина вирішує, що в неї більше немає необхідності ходити пішки. Але якщо ти перестанеш ходити, то перетворишся на інваліда, який мусить пересуватися у візку.

Пам'ять нагадує м'язи твоїх ніг. Якщо ти перестанеш її тренувати, то вона втратить пружність — і ти (говоритимемо відверто) перетворишся на ідіота. Крім того, усі ми в старості ризикуємо занедужати хворобою Альцгеймера, і один із способів уникнути цієї неприємності полягає в постійному тренуванні мозку.

НАЙКРАЩИЙ КОМП'ЮТЕР — У НАШІЙ ГОЛОВІ

...Кожен ранок заучуй якийсь короткий вірш, як примушували нас робити в дитинстві. Якщо тобі не подобається поезія, то ти

можеш запам'ятовувати склад футбольних команд. Змагайтеся в тому, хто краще пам'ятає зміст прочитаних книг...

Мозок — це такий комп'ютер, який завжди з тобою, його можливості розширюються в результаті подібних вправ. А планшет після тривалого використання втрачає швидкість і через декілька років вимагає заміни. Твій мозок може прослужити тобі до 90 літ і далі, якщо ти його тренуватимеш. І він до того ж безкоштовний.

Дізнавайтесь, що відбувалося до вашого народження, щоб краще розуміти сьогодення. Існує ще історична пам'ять, яка не пов'язана з фактами твого життя або з тим, що ти прочитав. Вона зберігає ті події, які відбулися до твого народження.

Врахуй, що ти можеш тренувати свій мозок не лише за допомогою книг і журналів, але й за допомогою інтернету. Він підходить не тільки для того, щоб базікати з друзями, але й для вивчення світової історії. Хто такі хетти і камізари? Як називалися три кораблі Колумба? Коли вимерли динозаври? Чи був штурвал на Ноевому ковчезі? Як називався предок бика? Сто років тому жило більше тигрів, ніж зараз? Що ти знаєш про імперію Мали? Хто розповів про неї? Хто став другим Папою в історії? Коли був створений Міккі Маус?

Я міг би довго продовжувати, і ці запитання стали би прекрасними темами для досліджень. Усе це потрібно пам'ятати. Настане день, і ти постарієш, але відчуватимеш, що прожив тисячу життів, наче брав участь у битві під Ватерлоо, був присутнім при вбивстві Юлія Цезаря, побував у тому місці, де Бертольд Шварц, змішуючи у ступці різні речовини в спробі отримати золото, випадково винайшов порох і злетів у повітря (так йому і треба!). А інші твої друзі, котрі не прагнуть збагатити свою пам'ять, проживуть тільки одне власне життя, монотонне і позбавлене великих емоцій...»

● НА ЧАСІ

Як здобути перемогу над комарами?

Ці набридливі кровопивці здатні «отруїти» відпочинок на природі, зробити безсонними наші ночі та ще й можуть заразити небезпечними хворобами і паразитами. Існує багато різних хімічних засобів, які допоможуть в обороні. Але якщо їх нема під руками або коли йдеться про безпеку дітей, скористайтесь цими порадами

Олена ТИШКО

1. Ванілін. Знайдіть у кухонній шафі недорогу ароматну приправу, яку використовують для випічки. Для ванільного розчину візьміть 1 літр холодної води і пакетик ваніліну, змішайте їх, влийте в пульверизатор і побризкайте себе і своїх домашців. Можна також приготувати мазь: додайте до дитячого крему порошок ваніліну, змастіть сумішшю відкриті ділянки тіла. Цей засіб добрий тим, що не викликає алергії навіть у малюків.

2. Гвоздична вода. Візьміть 5 г бутонів сухої гвоздики, залийте склянкою води і поставте на вогонь. Кип'ятіть рідину протягом 10–15 хвилин. Остудіть розчин, а потім змішайте його з будь-яким старим або непотрібним вам одеколоном. Сміливо бризкайте гвоздичною водою на себе і домашців.

3. Ефірні олії. Для боротьби з комарами використовують олію чайного дерева, анісу, герані, лаванди й евкаліпта. Змішайте декілька крапель із дитячим кремом, намажте шкіру і вирушайте гуляти.

4. Риб'ячий жир. Як це не дивно, але комарі також терпіти не можуть цього продукту. Вирушаючи до лісу чи на риболовлю, змащуйте шкіру риб'ячим жиром. Аромат не з найприємніших, але захист гарантований.

5. Сік лимона, лайма, апельсина або грейпфрута допомагає відлякувати кровопивць. Спробуйте нанести кілька

«**Рекомендується змастити місця, що сверблять, кефіром, прикласти листя м'яти, подорожника.**

крапель цитрусових на шкіру, щоб комарі та мушки не зіпсували вашу прогулянку.

5. Рятівна бузина. Розвісьте гілочки цієї рослини (можна ще і ялівцю, черемхи) в будинку. Вони не тільки внесуть у ваше житло аромат лісової свіжості, але й захистять від комах.

6. Соєвий соус. Досить поставити невелику миску з цим продуктом на тумбочку біля ліжка — і сон ваш не потривожить дзижчання.

Якщо комарі вже покусали. Рекомендується змастити місця, що сверблять, кефіром, прикласти листя м'яти, подорожника.

Допоможе і перевірений часом бальзам «Зірочка». Ще один чудовий народний засіб — розчин харчової соди, який швидко нейтралізує комарині укуси в дітей.

м. Луцьк.

● ВАЖЛИВО ЗНАТИ

Тепловий удар може збити з ніг

Спекотні пори навіть здорові люди почуваються не найкраще. Що вже казати про хворобливих дітлахів чи стареньких. Для них висока температура повітря у задушливому приміщенні чи на вулиці під палючим сонцем особливо небезпечна. Коли ж треба бити на сполох?

1. Якщо шкіра стає червоною. Для швидкого охолодження тіла кров «припливає» до поверхні, це — сигнал, що пора ховатися у затінок.

2. Можуть виникнути проблеми з диханням. Серцебиття або прискорюється, або помітно сповільнюється. Зайдіть у прохолодне місце, приляжте.

3. Якщо температура тіла підвищується — потерпілий під загрозою. Обгорніть його простирадлом, змоченим у холодній воді, викличте «швидку».

4. Коли є скарги на важкість у шлунку і нудоту, а також голов-

ний біль. Зневоднення спричиняє неприємний запах із рота, слабкість або судоми. Тому влітку важливо пити більше води, споживати легку їжу, фрукти й овочі.

5. Під час класичного теплового удару тіло є сухим, але якщо він пов'язаний із фізичними навантаженнями — шкіра стає липкою. У найгарячішу пору доби не перенапружуйтеся.

7. Сплутаність свідомості, невизначене мовлення, занепокоєння, зміна настрою, судоми — свідчення того, що потерпілому необхідна медична допомога.

● СІМ «Я»

Foto SifersGlobal.com

Моє особисте

— Ти чому без дозволу лізла у мою шухляду?
— А ти мене запитував, коли брав пенал з олівцями з портфеля?
— Мені треба контурну карту розмалювати. І це не те саме, що лазити по шухляді! Не йди в мою кімнату!
— А ти в мою!

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Це один із діалогів моїх дітей. Чому вони зняли такий лемент, я спочатку не збагнула. То була не просто ворожнеча. То була боротьба за приватну власність і свою територію. І її легше сприйняти без роздратування, якщо згадати, як зачіпає за живе, коли хтось без дозволу бере якусь дорогу тобі річ. То інша тема, ніж навчання дітей ділитися. Це — про право на приватну власність. Звучить по-дорослому, але насправді така потреба є і в дитини. Можливо, то прояв наслідування, але наймовірніше — це ефект дорослішання, розвитку.

За спостереженнями психологів, десь у віці 2–3 років дитина «заводить» свої і тільки свої речі: полечку, велосипед, який не можна брати без дозволу, скриньку для «коштовностей». Педагог Еда Ле Шан вважає, що так звана приватність є потребою бути особистістю, і наполегливо радить це право поважати.

За спостереженнями психологів, десь у віці 2–3 років дитина «заводить» свої і тільки свої речі: полечку, велосипед, який не можна брати без дозволу, скриньку для «коштовностей».

В іншому разі дитина ще більше капризуватиме. Учений наводить приклад зі своєї практики. Сім'я з трьома дітьми мешкала у двокімнатній квартирі й мала проблему з особистим простором: діти постійно конфліктували. Нарешті батько подарував кожному синові по скриньці із замком для їхніх власних речей. Після того діти сварилися значно менше. Психолог пояснює: вони перестали доводити собі й усьому світу, що мають право на свої таємниці, бо їхні тато і мама утвердили своїм вчинком.

Право на приватність батькам усе важче сприйняти з дорослішанням дитини. Мовиться про «славнозвісний» підлітковий вік. Одну маму може дуже здратувати, що її син зачинається на ланцюжок у своїй кімнаті, друга — не знає, як поведеться зі щоденником доньки, який раптом виявила під час прибирання. Ще інша перестрахову-

ється — тихцем переглядає СМС у мобільці. Психологи-практики розповідають історії, як лякає батьків прочитане в тих щоденниках, і тут же пояснюють: зазвичай діти додають трагізму своїм думкам, збагачують їх інформацією з чужого досвіду — і збоку бачиться це справді страшнувато. Однак заспокоюють: підліткам притаманний несвідомий драматизм, вони тільки обмацують світ і роблять це в дуже емоційно насичену для себе пору. Так чи інакше, батькам хочеться зберегти з дитиною гарні стосунки — і це можливо, якщо вони поважатимуть її право на приватність, зокрема на приватний простір. На фоні цього пригадалося, як син грубувато вимагав, щоб я зачинила двері до нього в кімнату, як виходитиму. (Звучало це буквально грубувато, бо саме в цей час у нього «ламався» голос.) А як він хотів, щоб ми якнайдовше залишалися «на виїзді», у той час як сам — удома. Поки я обдумувала ситуацію, вона розв'язалася сама собою: наш підліток так спрагло тягся

до спілкування після довгої самотності, що підозри «про щось таке» враз відпали. Ніде правди діти, не раз я словом чи дією порушувала тонку грань отого важкого для батьків права на приватність, однак із часом ми виробили правила, які більш-менш влаштовують обидві сторони.

У літературі та кінематографії вистачає прикладів, як важко можна образити дитину своєю недовірою, підозрливістю і нездатністю відпустити її дорослішати. Є і приклади про батьківську легковажність та поблажливість. Отож без інтуїції, покладеної на фундамент любові й віри у своє дитя, не обійтись. Щастя вам у цій нелегкій і нібито невидимій праці — вихованні! А маєте чим похвалитися — надсилайте листи за електронною адресою (okovalenko74@gmail.com) або ж за поштовою адресою редакції «Цікавої газети».

● ГЕРОЇ

Іван Кожедуб у небі над Берліном збив... два американські винищувачі

Фото 24tv.com.ua

Він — ікона радянської пропаганди, безумовно, герой і майстер своєї справи, якому вдалося все. Наш легендарний співвітчизник Іван Кожедуб увійшов у світову історію як найрезультативніший ас серед усіх льотчиків антигітлерівської коаліції

Леонід ОЛІЙНИК

Знаменитий ас постійно наголошував: «Хоробрість без гарту — холодний постріл».

Під час повітряного бою Кожедуб намагався наблизитись до противника зверху, а потім несподівано пікірував і відкривав вогонь, коли ціль опинялася вгорі. Це був фірмовий прийом українця, який дав йому змогу записати на свій рахунок 64 збитих ворожих літаки, хоча насправді їх було більше...

Кажуть, майбутній маршал авіації ріс кволюю дитиною. Він народився 8 червня 1920 року в селі Ображіївка Чернігівської губернії УНР (нині Сумська область) у сім'ї церковного старости. Звісно, про рід занять батька історики атеїстичної держави делікатно не згадували. Втім, писали, що іще дошкільням Івана змушували стерегти сад — і так загартовували характер. У 14 літ, закінчивши семирічку, хлопець вступає до хіміко-технологічного технікуму в Шостці й одночасно починає займатися в місцевому аероклубі. Тоді СРСР активно готувався до війни, тому по всій країні функціонували заклади, де можна було здобути військову або ж суміжну спеціальність.

У двадцять років Кожедуба призвали в армію. Він закінчив Чугуївське льотне училище, а згодом служив у ньому інструктором. Коли почалася війна, заклад евакуювали на станцію Манкент у Казахській РСР. Там українець продовжував готувати молодих пілотів. Хоча, як сам не раз розповідав, просився на передову. У листопаді 1942-го Іван Кожедуб потрапив у 240-й винищувальний авіаційний полк, що дислокувався в місті Іваново. Звідти в березні 1943 року його таки направили на Воронежський фронт. За деякими джерелами, прямо із гауптвахти: мовляв, льотчик мав пристрасть до азартних ігор і не дотримувався військової дисципліни.

Перший бойовий виліт Кожедуба міг стати останнім: його винищувач Ла-5 підбили, і йому ледь вдалося посадити пошкоджену машину. Проте молодого пілота не зняли з польотів, боєць

отримав другий шанс. Командири, напевно, згодом пишалися таким рішенням. Бо вже 6 липня 1943 року на Курській дузі він відкрив свій бойовий рахунок, збивши німецький бомбардувальник Ju 87. На лютий 1944-го за його спиною було вже 146 вильотів і 20 знищених ворожих літаків, за що Іванові Кожедубу присвоюють звання Героя Радянського Союзу. До закінчення війни він отримає ще дві Золоті Зірки і стане одним із трьох тричі нагороджених найвищою відзнакою СРСР.

У 1945-му в небі над Берліном із асом трапився не надто приємний інцидент: він збив два американські винищувачі, пілоти яких першими напали на Кожедуба, сприйнявши його за фашиста.

Пам'ятник Івану Микитовичу у Києві.

Щоправда, ці перемоги йому не зарахували. Після Другої світової Іван Кожедуб ще раз побував на фронті — у 1950–1953 роках під час Корейської війни командував

Перший бойовий виліт Кожедуба міг стати останнім: його винищувач Ла-5 підбили, і льотчиків ледве вдалося посадити пошкоджену машину.

дивізією. Історики припускають, що там він також збив декілька американських літаків, хоча офіційно йому літати було заборонено (там він воював під прізвиськом Крилов).

У мирний час прославлений ветеран займав високі посади у Військово-Повітряних силах СРСР. Він був живою легендою. Але, як пригадують його сучасники, незважаючи на численні нагороди і титули, Іван Микитович не мав «зіркової хвороби», а залишався простим українським хлопцем.

Про особисте життя герой розповідав неохоче. Кажуть, він познайомився зі своєю майбутньою дружиною Веронікою в електричці. Тоді дівчині молодий льотчик не сподобався, бо був невисоким на зріст і розмовляв з українським акцентом, але згодом Кожедубу вдалося її зачарувати. Після війни у подружжя народилися донька, а пізніше син. Хлопець служив у Військово-Морському флоті СРСР. Обоє дітей подарували батькам онуків.

Помер маршал авіації, тричі Герой Радянського Союзу Іван Кожедуб від серцевого нападу на 72-му році життя 8 серпня 1991-го. Похований у Москві на Новодівочому цвинтарі.

● ВІКНО У СВІТ

Українське диво з космосу, яке продали... за два воли

І мова йде зовсім не про надсекретну частину стратегічної ракети. Це не творіння рук людських — закони Всесвіту спрямували до нас небесне тіло, яке стало найбільшим метеоритом у Європі

9 червня 1866 року приблизно о 17-й годині у небі над тодішньою Австро-Угорщиною з'явилася вогняна куля. Зі свистом подолавши 220 кілометрів, вона, за спогадами очевидців, вибухнула, розсипавшись на тисячі дрібних камінців. Звук був наче від залпу сотні гармат, а уламки накрили територію радіусом майже 7 кілометрів. Утворилася чорна хмара з різким запахом сірки, яка протрималася близько 15 хвилин. Сталося це неподалік села Княгиня комітату Унг Угорського Королівства, а нині Великоберезнянського району Закарпатської області. Можна лише уявити реакцію місцевих жителів, які, напевно, хрестячись, зі страхом дивилися на небо. Однак пройшло трохи часу — кам'яний дощ припинився, пилюка вляглася і життя пішло своєю чергою.

Уламки метеорита стали експонатами музею.

Минули тижні після небесної катастрофи. Якраз була пора сінокосів, тож селянин Василь Крив'яник зібрався в урочище Чорні Млаки на свою ділянку. Там його чекав сюрприз: у півтораметровій ямі виявилось ядро метеорита — дві брили загальною вагою 279 кілограмів. Першим про цю знахідку дізнався лісничий Антон Покорний. Не гаючи часу, він обміняв «каменюки» на пару волів. Як виявилось, цей чоловік володів неабиякою комерційною жилкою. У перші дні після падіння небесного тіла він із товаришем Антоном Пукачем знайшов декілька великих уламків, чимало дрібніших шматків просто викупили. А згодом усі частини метеорита вигідно перепродали державним установам, зокрема Віденському імператорському музею.

Пошуки дрібніших уламків тривали досить довго, до них приєдналися науковці та ентузіасти. Німецький каталог мінералів засвідчує, що станом на 1897 рік загальна маса фрагментів метеорита сягала 423 кілограмів. А падіння небесного тіла набуло такого розголосу, що у 1904-му Княгині дали нову назву — Зіркове село (угорською — Чіллофолво). Однак після входження регіону до Чехословацької Республіки історичне найменування повернули.

То що ж собою являло небесне тіло, яке отримало офіційну назву «метеорит Княгиня»? Науковою мовою він називається хондритом та містить у собі метали і сульфідні мінерали. За оцінками вчених, спочатку це був болід діаметром до 1 метра і вагою до півтори тонни. Значна частина речовини згоріла під час проходження крізь атмосферу,

Побачити «Княгиню» можна і сьогодні. Ядро зберігається у Віденському музеї природознавства, якраз у тому, куди його й продали підприємливі лісники.

і на момент вибуху маса «гостя із космосу» становила 500 кг. Саме це й зробило знахідку унікальною, адже таких великих метеоритів на території Європи до того моменту не знаходили. Найближчий «конкурент» з Румунії важить «лише» 300 кг. Побачити «Княгиню» можна і сьогодні. Його ядро зберігається у Віденському музеї природознавства, якраз у тому, куди його й продали підприємливі лісники. Менші частинки «розійшлися» музеями та науковими установами багатьох країн світу.

Але історія метеорита «Княгиня» на цьому не закінчується. У 2009 році в архівах віднайшли документи, які свідчать, що частини космічного об'єкта досліджував всесвітньо відомий Чарльз Дарвін. Саме українському метеориту, а точніше нібито знайденому у ньому слідом позаземного життя, було присвячено одну з наукових публікацій автора теорії еволюції. Існує історія й про те, що космічна катастрофа зацікавила «батька» фантастики Жуль Верна, і він особисто відвідував

місце падіння метеорита. Хоча нині більшість дослідників вважає це вигадкою, першоджерело якої вже годі й знайти. Але правдою залишається те, що й зараз в околицях села можна натрапити на шукачів уламків космічного «прибульця». А декілька років тому на одному з інтернет-аукціонів під оголошенням «продам метеорит» усім охочим за чотири з половиною тисячі доларів пропонували 164-грамовий шматочок метеорита, знайденого поблизу села Княгиня.

Наша довідка

Серед небесних тіл розрізняють астероїди, комети, метеороїди, метеори, боліди та метеорити. **Астероїди** — це зазвичай великі кам'яні брили, які інколи наближаються до Землі. **Комети** дуже схожі на астероїди, однак містять в основі лід, аміак, метан та інші сполуки, які розмивають їхні контури та при наближенні до Сонця утворюють хвіст. **Метеороїди** — це об'єкти, розміри яких можуть варіюватися від декількох міліметрів до кілометра. Доки вони літають у космосі, ми не звертаємо на них уваги, однак при входженні в атмосферу отримують різні назви. Якщо в нічному небі ми бачимо «падаючу зірку», це метеор — шматочок космічного сміття, який згорів у атмосфері. **Болід** — така ж зірка, однак значно яскравіша та більших розмірів. І, нарешті, **метеорит** — космічний об'єкт, який вцілів при проходженні крізь атмосферу та впав на поверхню нашої планети.

ЦІКАВА Газета на вихідні

Відтепер нас можна передплатити у будь-якому поштовому відділенні України

Цікава — до кави!

Вартість передплати:

- 1 місяць — 14 грн 97 коп.
- 3 місяці — 44 грн 91 коп.
- 6 місяців — 89 грн 82 коп.

Передплатний індекс — 60307

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ: ДЛЯ ВОЛИНИ — 60304, ДЛЯ РІВНЕНЩИНИ — 60312, ДЛЯ ІНШИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ — 60307

ф. СП-1

Міністерство інфраструктури України

АБОНЕМЕНТ на газету журнал [ ] (індекс видання)

«Цікава газета на вихідні» (наменування видання) Кількість комплектів 1

На 2018 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
						X	X	X	X	X	X

Куди (поштовий індекс) _____ (адреса) _____

Завповніть і оплатіть на Укрпошта для передплати Кому _____ (прізвище, ініціали)

ДОСТАВОЧНА КАРТКА-ДОРУЧЕННЯ

ПВ місце літер _____ На газету журнал [ ] (індекс видання)

«Цікава газета на вихідні» (наменування видання) Кількість комплектів 1

Вартість передплати _____ грн. коп. 89 грн 82 коп

На 2018 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
						X	X	X	X	X	X

Поштовий Індекс _____ місто село _____

Код Вулиці _____ район _____

буд. _____ корп. _____ кв. _____ прізвище, ініціали _____

РЕКЛАМА

ПРОДАЖ ● ГАРАНТІЯ ● СЕРВІС ● ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.мінітрактор.укр
 м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
 тел.: (0332) 24-20-04,
 068-989-44-92, 066-150-89-10,
 068-005-44-46 (магазин запчастин)

ЧЕТВЕР, 14 ЧЕРВНЯ

Grid of TV programs for Thursday, June 14, with columns for 1+1, СТБ, K-1, ICTV, and УКРАЇНА channels.

СУБОТА, 16 ЧЕРВНЯ

Grid of TV programs for Saturday, June 16, with columns for 1+1, СТБ, K-1, ICTV, and УКРАЇНА channels.

П'ЯТНИЦЯ, 15 ЧЕРВНЯ

Grid of TV programs for Friday, June 15, with columns for 1+1, СТБ, K-1, ICTV, and УКРАЇНА channels.

НЕДІЛЯ, 17 ЧЕРВНЯ

Grid of TV programs for Sunday, June 17, with columns for 1+1, СТБ, K-1, ICTV, and УКРАЇНА channels.

Що віщують зорі

Гороскоп на 11-17 червня

ОВЕН. Сконцентруйтеся на головному, другорядні справи хай почекають.

ТЕЛЕЦЬ. Ваша удача ходить зовсім поруч. Проявіть свої кращі якості.

БЛИЗНЮКИ. Потрібно пересилити себе й звільнитися від ряду комплексів.

РАК. Мусите стати конструктивними та зібраними. Головне – вибрати правильну стратегію.

ЛЕВ. Не варто міняти роботу. Не зависайте в стані заниженої самооцінки.

ДІВА. Не варто плутати роботу та дружбу: можна легко залишитися і без бізнесу.

ТЕРЕЗИ. З'явиться можливість втілити давні плани. У вихідні можливі суперечки в родині.

СКОРПІОН. Не соромтеся проявляти активність і рішучість.

СТРЕЛЕЦЬ. Пливучи за течією, можете знехатньо опинитися в елітарному колі.

КОЗЕРІГ. Ініціатива та активність можуть виявитися несвоєчасними.

ВОДОЛІЙ. Щоб будувати успішну кар'єру, необхідні сумлінність і пунктуальність.

РИБИ. Доведеться проявити обачність і такт, швидко реагувати на зміну ситуації.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

«Добре, що бодай в коморі літо цілий рік живе!»

Так образно написала колись про бабусину консервацію 10-річна поетеса Віка Івченко. А щоб і справді взимку насолоджуватись ароматом сонячних ягід, слід подбати тепер. Тож не дивно, що хтось відкрив у себе на кухні консервний міні-завод, намагаючись запастися компотами і варенням. Інші ж поспішають потішити себе та рідних саме свіжими ягодами, готуючи з них найрізноманітніші десерти. Гадаємо, і одні, й другі знайдуть для себе щось цікаве й корисне у нашій добірці

Foto agrostory.com.

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО ПОЛУНИЦЮ

- Це єдина у світі ягода, насіння якої розташоване зовні, а не всередині. Насіння трускавок називаються горішками, відповідно плід — багатогорішком.
- Полуницю на наш континент привезли з Південної Америки тільки в кінці XVIII ст. Але найближчу сестру цієї рослини — лісову суницю — наші предки збирали з давніх-давен.
- Учені з'ясували, що від кольору ягід залежить вміст корисних речовин. Чим яскравіша полуниця, тим більше в ній вітамінів.
- У багатьох людей спостерігається алергія на полуницю — щоб нейтралізувати дію алергену, необхідно поєднувати ці ягоди з молочними продуктами.
- Трускавки відмінно втамовують головний біль, оскільки містять речовини, близькі до складу аспірину.
- Полуничний сік — чудовий засіб від пігментних плям і веснянок. Ним можна відбілити шкіру. Також полуниця сприяє відбілюванню зубів.
- Ці ягоди позитивно впливають на пам'ять, запобігають старінню клітин мозку. Учені вважають, що можливе їх використання навіть для лікування хвороби Альцгеймера.
- У книзі рекордів Гіннеса зафіксована найбільша ягода, вирощена 1983 року в Ролкстоні (США). Її вага становила 231 грам. Щоправда, вона не принесла власнику задоволення: була водянистою і кислою на смак.
- Виявляється, крім традиційної полуниці з верхівками, ягоду поєднують ще й із морепродуктами, птицею і сирами. Популярною серед гурманів стравою вважається полуниця, обсмажена на вершковому маслі з чорним перцем.
- У Новому Орлеані (США) в ресторані «Arnaud's» можна скуштувати найдорожчу страву з полуниці — за 1,4 мільйона доларів: вона доповнена кремом і прикрашена листочками м'яти та перцем із 5-каратним рожевим діамантом.
- В італійському місті Немі щороку влітку проходить свято полуниці. Велику чашу заповнюють тисячами кілограмів ягід, а потім заливають величезною кількістю шампанського. І всі перехожі можуть пригоститися ласощами.
- Полуниця багата міддю, яка стимулює вироблення колагену. Мадам Тальєн, відома постать французької революції і впливова особа при дворі імператора Наполеона, приймала ванни з полуницею, щоб зберегти свою шкіру сяючою, щоразу використовуючи для процедури 10 кг ягід.
- Крім червоної, існує ще й біла полуниця. Вона з'явилася в середині XVIII ст. в результаті схрещення диких сортів. Нині цей вид втрачений, а сучасна біла полуниця — гібрид червоної з ананасом (на фото).

Foto pitomnik.club.

ПОЛУНИЧНЕ ВАРЕННЯ

Ароматна заготовка незамінна для сімейного вечірнього чаювання зимовими вечорами

Інгредієнти: 1 кг полуниці, 2 кг цукру.

Приготування. Перебрані, помиті й обсушені ягоди перекладіть в емальовану миску і засипте 1 кг цукру. Залиште на 10–12 годин. Поставте миску на слабкий вогонь і, постійно помішуючи, доведіть суміш до кипіння. Кип'ятіть 5 хвилин. Через 10–12 годин знову проваріть 5 хвилин і вимкніть вогонь. У трохи остигле варення засипте ще 1 кг цукру і залиште на півдобі. Після цього прокип'ятіть варення 5–7 хвилин, розлийте у стерильні банки і закатайте.

Foto patee.ru.

ДЖЕМ ІЗ ТРУСКАВОК

Такий густий і запашний джем можна не лише намастити на хліб чи булку. Він згодиться і як начинка для пиріжків, круасанів, роґаліків

Інгредієнти: 2 кг ягід, 1,6 кг цукру, 1 лимон.

Приготування. Ретельно перебрані і помиті полуниці подрібнити до стану пюре (на м'ясорубку або блендером), засипати цукром, перемішати і залишити на кілька годин. З лимона вичавити сік і додати до полуниці. Поставити масу на малий вогонь і варити, постійно помішуючи і знімаючи піну, до готовності (до бажаної густоти джему). Гарячий полуничний джем розкласти у стерильні банки і закрити стерильними кришками.

Foto chatelaine.com.

ШВИДКИЙ ПОЛУНИЧНИЙ ДЖЕМ

Для прискореного приготування знадобиться пектин (або «Конфітюрка», він може по-різному називатися). Плюс цього способу в тому, що зробити такий джем можна швидше, а цукру знадобиться удвічі менше завдяки желувальним властивостям пектину. За цим рецептом виходить густий джем, що за консистенцією трохи нагадує повидло

Інгредієнти: 1 кг ягід, 0,5 кг цукру, 20 г пектину, трохи лимонного соку (з ним джем вийде ще густішим).

Приготування. Підготовлені полуниці пом'яти товкачем або подрібнити блендером, додати пектин, лимонний сік і перемішати. Поставити на вогонь, довести до кипіння і тільки тоді висипати цукор та розмішати. Кип'ятити на середньому вогні, постійно помішуючи, 5–7 хвилин. Розлити у заздалегідь підготовлені стерильні банки й закрити.

Довідка. Пектин — це повністю натуральна речовина, яку отримують з рослинної сировини: яблучних вичавок, жому цукрового буряка або шкірочок цитрусових. З використанням пектину часто готують фруктові желе та джеми з вишні, абрикосів, інжиру, персиків і т.д.

Foto kuking.net.

ЗАМОРОЖЕНІ ПОЛУНИЦІ

Трускавки можна не лише консервувати, а й зберегти практично свіжими. Кожен робить це по-своєму: залишаючи ягоди цілими, пересипаючи полуничне пюре цукром тощо. Проте найоптимальнішим видається спосіб, при якому ягоди не займають багато місця в морозильній камері

Інгредієнти: полуниці.
Приготування. Свіжі ягоди ретельно переберіть, помийте, потримайте в друшляку, поки стече вода (можна навіть викласти на паперові рушнички, щоб позбутися зайвої вологи), розімніть їх товкачем або подрібніть блендером, розлийте у пластикові контейнери і поставте в морозилку. Взимку до замороженої полуниці додайте цукру та сметани або вершків — і маєте смачні «літні» ласощі.

Foto pokushay.ru.

ТРУСКАВКИ З ШОКОЛАДНИМ КРЕМОМ

Такий смаколик можна подавати до столу відразу або ж охолодженим — залежно від уподобань та ситуації

Інгредієнти: 100–150 г полуниці, 1 ч. л. цукрової пудри, 200 мл жирних вершків, 1 плитка (100 г) білого шоколаду, 1 ч. л. какао-порошку.

Приготування. У невелику каструльку з довгою ручкою влити вершки, поставити на маленький вогонь, додати білий шоколад, поламаний на шматочки. Суміш постійно помішувати до повного розчинення шоколаду, але не доводити до кипіння! Коли маса стане однорідною, зняти з вогню і дати повністю охолонути. Полуниці порозрізати на половинки або четвертинки (залежно від розміру та м'якості ягід). Посипати полуниці цукровою пудрою і перем'яти до бажаної консистенції. Розділити на 2 рівні частини й викласти у 2 креманки. Остиглий крем із шоколаду та вершків збити міксером і полити ним ягоди. Зверху можна посипати какао, тертим шоколадом або прикрасити полуничкою.

Foto eat.by.

ПОЛУНИЧНО-ВЕРШКОВИЙ ДЕСЕРТ

Поєднання ягід із молочнокислими продуктами — класичний варіант. І, мабуть, найкращий. Чи не тому, що це смак дитинства?

Інгредієнти: 700–800 г полуниці, півлимона, 1 банка (380 г) згущеного молока, 200 мл жирних вершків, 20 г вершкового масла, 100 г шоколадного печива.

Приготування. Полуниці вимити, очистити, кілька ягід залишити для оздоблення. Розім'яти полуницю виделкою або нарізати невеликими шматочками. Додати до подрібнених ягід сік лимона, згущене молоко, збиті вершки. Все перемішати. Застелити фольгою форму й заповнити її сумішшю. Печиво подрібнити на крихту, змішати з м'яким вершковим маслом і викласти його другим шаром, злегка притиснувши печивом полуничну масу. Форму накрити і поставити в холодильник. Через 6 годин виняти готовий полуничний десерт, покласти його печивом на тарілку, зняти фольгу з фруктового шару. Прикрасити торт-десерт збитими вершками і цілими ягодами.

Foto ok.ru.

● ПСИХОЛОГІЯ ВЗАЄМИН

Колись я мала звичку терпіти...

Всі ми хочемо бути коханими, щасливими і знати, що гідні всього найкращого. І для цього готові піти на все, навіть зректися самих себе

Тамара АРХИПОВА,
www.b17.ru

З дитинства ми впевнені в тому, що любов треба заслужити, а це означає, що треба відмовитися від того, чого хочемо самі. І цю дурну затію ми переносимо у доросле життя, помилково думаючи, що інші подарують нам щастя. І тільки з часом розуміємо, як же дорого нам обійшлося намагання бути хорошими... Я мріяла всім подобатися, я жила для того, щоб заслужити схвалення і любов оточуючих.

Тепер я так більше не хочу.

У першу чергу я хочу подобатися самій собі, жити в мирі та гармонії з власними глибинними цінностями. Так, це незручно для тих, хто оточує, але це виправдана ціна за право бути собою.

Колись я хотіла отримувати подяку. Я робила все для всіх, мені соромно було сказати «ні» чи взяти за це гроші.

Як же можна?

Тепер я чітко дотримуюся своїх відчуттів і поважаю власні межі. Так, можливо, це егоїстично, але я швидше піду на запланований манікюр, ніж буду робити за когось щось, що він може зробити сам, просто не хоче підіймати свою п'яту точку.

Тут є винятки. Але вони теж усвідомлені. Якщо я роблю щось для когось — то це не зі страху, а з любові. Це мій вибір.

Колись я вважала, що соромно жити краще за інших, і якщо тобі живеться трохи легше, то однозначно твій важкий хрест і прямий обов'язок — зробити щасливими інших. Віддати всі гроші тому, кому важче. Дати одяг, який ще потрібний мені самій. Поступитися річчю, яка мені подобається. Не просити нічого, відмовлятися від того, що мені пропонують. У моєму тодішньому списку бажань, напевно, відсотків 70 були про «мир у всьому світі». Чому так? Підсвідомо я чекала компенсації з боку тих, хто оточує, світу, Бога...

Я така хороша, я нічого не прошу для себе. Значить, мені повинні дати більше за інших, адже я це заслужила.

Зараз я маю сміливість перестати соромитися своїх бажань. Озвучую собі й оточуючим свої справжні потреби. Якщо мені щось дають, я не відчуваю себе зобов'язаною. Я приймаю. Із щирою вдячністю.

Мені набридло прикидатися насамперед перед собою, що все матеріальне мені чуже. Це не так. Я дуже хочу жити красиво, комфортно, оточувати себе прекрасними цінними речами і не думати, що краще сьогодні до обіду взяти ті продукти, які зі знижкою.

Мені набридло вибудовувати шикарний фасад і витрачати величезні сили на його підтримку. Дехто думає, що моє життя ідеальне,

«Якщо я роблю щось для когось — то це не зі страху, а з любові. Це мій вибір».

— це зовсім не так. Я така ж жива людина, у мене є почуття, мене багато що зачіпає, я страждаю, плачу і не сплю ночами...

Колись я виправдовувалася за все те, що маю в житті, говорила, що мені просто пощастило.

Зараз це не так. Тепер я точно знаю, що це результат мого усвідомленого вибору. І тільки я одна знаю, скільки зусиль довелося докласти, і зовнішніх, і тим більше внутрішніх, щоб до цього прийти... Я більше не дозволяю собі або комусь іще знецінювати мої результати. Це моє життя, і воно мені подобається саме таким, як воно є.

Колись я хотіла всіх врятувати, «наздогнати і зробити щасливими».

Зараз я розумію, що зміни — це дискомфортний і досить болісний процес, тож кожен вирішує сам

«Я хочу не здаватися, а БУТИ. Кожен день бути живою, щасливою і справжньою.

для себе — готовий він до цього чи ні. І ніхто не зобов'язаний змінюватися лише для того, щоб це було більш комфортно для мене, щоб мені не було соромно за своє щастя і благополуччя. Якщо їхній вибір продовжувати бути нещасними — я приймаю його. Але для себе я вибираю інше.

Колись я мала звичку терпіти. Потерпи ще трохи — примусь себе, зроби так, як тобі неприємно. Адже всі так роблять, ти що, якась особлива? Тепер я сміливо говорю: зі мною так не можна! В першу чергу мені самій.

Колись я не давала собі права на помилку, опинитися в дурній, дискомфортній ситуації. Сказати щось не те, висловити свої думки було страшно для мене.

Тепер я вчуся давати собі право прожити і такий досвід. Не помиляється тільки той, хто спить.

Раніше я боялася розривів стосунків і вважала за краще збе-

рігати зв'язки скрізь, де це тільки можливо. Це стомлювало, вимагало дуже багато часу і душевних сил.

Тепер знаю, що це не так. Тепер я розумію, що запорука щасливих стосунків — це повага одне до одного і до внутрішньої свободи партнера. Це важко і страшно спочатку, зате все більше прекрасно, як тільки ти відпускаєш свою залізну хватку. І з подивом бачиш у партнері не просто статиста для свого сценарію, а окрему прекрасну Особистість, яка з кожним днем розвивається, розквітає і на твоїх очах стає все прекраснішою і глибшою.

Колись я хотіла бути правильною. Вважала, що виконання якогось списку правил — це те, що послужить мені страховкою від усіх бід і несправедливостей світу, що зі мною нічого тоді не станеться поганого. Тепер я розумію, що це не так. У житті завжди бувають уроки, випробування. І якщо правильно їх проходити, вони перетворюються на мій ресурс.

Колись я хотіла, щоб мене добре оцінювали, постійно давали позитивний зворотний зв'язок, хвалили, ставили п'ятірки. Тепер сама вчуся відчувати й усвідомлювати свою внутрішню цінність — незалежно від зовнішніх обставин...

Колись я вважала: щоб бути успішною, мені весь час треба чогось досягати. Тепер я вважаю за краще бути щасливою, підтримуючи певний стан.

Колись мене дуже турбувало, який вигляд я маю в очах інших людей. Тепер я концентруюся на тому, наскільки я приймаю і люблю себе сама.

Колись я хотіла бути хорошою дівчинкою. Тепер я хочу бути живою, трохи істеричною, трохи «з тарганями», місцями дуже активною, а інколи — ледачою, грубуватою і трохи суворою і різкою, іноді — блискучою і радісною самій собі, іноді сумною і розгубленою...

Я хочу не здаватися, а БУТИ. Кожен день бути живою, щасливою і справжньою.

● ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

«Вона сміялася уві сні...»

Чоловічий погляд

Сергій ЖАДАН, український поет, прозаїк, перекладач, громадський активіст

«ДЕКОМУ КРАЩЕ ВДАЮТЬСЯ ПРИГОЛОСНІ, ДЕКОМУ ГОЛОСНІ...»

Декому краще вдаються пригосні, декому голосні. На неї не можна було не звернути увагу — вона сміялася уві сні. Я подумав: вона так легко вгризається в шкіру, не знаючи, що ця шкіра моя. Якщо вона коли-небудь прокинеться — добре було б дізнатись її ім'я. Добре було б знати, звідки вона прийшла і куди поверталась вночі, хто живе за тими дверима, до яких підходять її ключі, чому вона нічого не може згадати й звідки в неї всі ці знання.

«Коли вона вимовляла слово «любов», я бачив кров на її зубах.»

Якби наряд перевірів її кишень — хтось би точно отримав нове звання. Якби вона почала писати спогади про кожну з отриманих ран, її книга мала б такий самий успіх, як тора або коран, чоловіки читали б цю дивну книгу, відчувачи власну вину, і палили б її на площах столиці, перш ніж почати війну. Чоловікам не варто знати про наслідки, їм достатньо причин. Коли їм, зрештою, дається все, вони наповнюють його нічим. Коли вони говорять про спільне, вони мають на увазі своє. З ними краще не говорити про те, що буде, щоби не втратити те, що є. Але вона прокидалася, і все починалося саме тоді. Вона добре трималася на сповідях, на допитах і на суді. Вона говорила, що краще зброя в руках, аніж хрести на гербах. Коли вона вимовляла слово «любов», я бачив кров на її зубах. Стережіть її, янголи, беріть під крило легке. Скажіть їй, хай зберігає спокій, коли входить в чергове піке, хай поверне мої рукописи, моє срібло й моє пальце, до речі, спитайте її при нагоді, чи вона взагалі пам'ятає мене.

***

«ПЛИВИ, РИБО, ПЛИВИ...»

Пливи, рибо, пливи — ось твої острови, ось твоя трава, ось твоя стернова: править твій маршрут, шие тобі парашут, пасе тебе в глибині при своєму стерні. Коли зелені зірки падають в гирло ріки, тоді твоя стернова промовляє слова: це ось — мої сні, це — рибальські човни, це — ніч, це — течія, це — смерть, певно, моя. Життя — це тиша й сміх. Його стане на всіх. Його вистачить всім — всім коханням моїм.

Тому лети, рибо, лети — я знаю всі мости, знаю всі маяки, роблю все навпаки. Лише твої слова, лише таємниці й дива, лише сповідь і піст в одному з портових міст. Кохай, рибо, кохай, хай безнадійно, хай, хай без жодних надій — радій, рибо, радій. Любов варта всього — варта болю твого, варта твоїх розлук, варта відрази й мук, псячого злого виття, шаленства та милосердь. Варта навіть життя. Не кажучи вже про смерть.

«Любов варта всього...»